

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824201112
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8824201112.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. a Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. E. F. XX, C., proti žalovanej: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/30/2024-11 zo dňa 03.07.2024, takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje uznesenie.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.
- Ukladá žalobcovi poriadkovú pokutu vo výške 300 eur, ktorú je povinný zaplatiť na účet Krajského súdu v Prešove v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením vo výroku I. zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo výroku II. vyslovil, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie odôvodnil tým, že po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal za to, že tento nie je dôvodný. K uvedenému záveru dospel jednak na základe toho, že čo sa týka pozemku č. XXX, tak takýto pozemok žalovaná nevlastní. Žalovaná je vlastníčkou iba pozemku č. XX, na ktorom je postavený rodinný dom č. XXX a pozemku č. XX. V prípade, ak by súd prvej inštancie pripustil, že sa jedná o omyl, resp. pozemok č. XX je označený súpisným číslom XXX tak, ako ho označuje žalobca, tak ani v tomto prípade podľa prvoinštančného súdu nie sú splnené podmienky, aby zakázal žalobkyni nakladať s jej výlučným vlastníctvom. Pokiaľ žalobca poukázal na to, že pozemky boli kúpené za peniaze jeho rodičov, resp. že dom bol postavený jeho rukami, resp. uviedol, čo všetko sám urobil, nič z toho nie je podľa súdu prvej inštancie dôvodom obmedziť žalovanú v nakladaní s jej vlastnými nehnuteľnosťami. Žalobca uvádza, že sa chce domáhať zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva (ďalej v texte ako „BSM“) a získať polovicu rodinného domu a pozemku, na ktorom je postavený a celý vedľajší pozemok, avšak z rozsudku tamjšieho súdu 8C/984/1993 súd prvej inštancie zistil, že BSM už bolo zrušené pred vyše 30 rokmi. Súd prvej inštancie nevidel dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto ho zamietol, keďže žalobca neosvedčil dôvodnosť nároku.

Vo vzťahu k trovám konania súd prvej inštancie uviedol, že rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Keďže súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nepriznal mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom mimoriadne hrubým, vulgárnym a urážlivým spôsobom okrem iného uviedol, že v súčasnosti podáva sťažnosť

na Okresný súd Vranov nad Topľou o odopretie jeho prípadov (vrátane 4Csp/46/2020) pre zaujatosť a hlavne neschopnosť a nevedomosť sudkyne JUDr. Barbory Kovalikovej. V oboch jeho prípadoch sudkyňa porušuje ustanovenia § 326 CSP a ďalšie. V odvolaní žalobca zotrval na svojom tvrdení, že pozemok bol kúpený jeho rodičmi. Išlo o jeho drinu na stavbe rodinného domu. Došlo k prepísaniu rodinného domu na žalovanú, pričom došlo ku chybe na strane jeho advokáta JUDr. Miroslava Gogu, ktorý do zmluvy o BSM neuviedol klauzulu o doživotnom práve žalobcu v rodinnom dome. Jeho žalovaná manželka ho so synom 3x dostali do väzenia a popredali jeho majetok. Považuje žalovanú manželku za psychicky labilnú a zábudlivú. Nespočetnekrát žalovaná hodila svoje chyby a omyly na neho. Žalovaná po návrate z A. E. XX.XX.XXXX povedala žalobcovi, že predáva rodinný dom, že je jej. Dňa 22.12.2014 po návrate z H. našiel v obývačke rodinného domu osadenú železnú zárubňu a železné dvere. Vyrúbal celu zárubňu s dverami a následne bol stíhaný a odsúdený za trestný čin porušovania domovej slobody a krádeže v dome, kde býva. Žiada, aby odvolací súd zrušil napadané uznesenie súdu prvej inštancie a vydal voči žalovanej predbežný zákaz predaja rodinného domu v C. XXX. Žalobca dodal, že zákonná sudkyňa robí v oboch prípadoch prietahy a zákernosti z nevedomosti zákona.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie žalobcu preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Pretože odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti v odvolaní, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, odvolací súd potom neuznajúc dôvodnosť odvolacej argumentácie žalobcu, konštatujúc vecnú správnosť uznesenia súdu prvej inštancie, uznesenie, vrátane výroku o trovách konania, ako vecne správne potvrdil. Na doplnenie správnosti odvolací súd uviedol nasledovné:

7. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Bolo preto na žalobcovi, aby osvedčil, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného mimo konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Bezodkladná úprava pomerov v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP má za úlohu predísť určitému nebezpečenstvu. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

8. Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhoval zakázať žalovanej predat' rodinný dom č. XXX v C. s pozemkom a s pozemkom č. XXX. Svoj návrh žalobca odôvodnil tým, že žalovaná plánuje predat' predmetný rodinný dom, pričom žalobca chce po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody požiadať súd o zrušenie BSM a priznať mu polovicu rodinného domu, na ktorého výstavbe sa podieľal, ako aj pozemky, ktoré on a jeho rodičia kúpili.

9. Po preskúmaní predloženej veci a odvolacích námietok žalobcu sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v danom prípade žalobca neosvedčil oprávnenosť nároku, ktorý žiada neodkladne upraviť.

10. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenia o jeho spoluvlastníckom práve predmetného rodinného domu a pozemkov, keď dôvodnosť svojho nároku založil len na tvrdení, že rodinný dom bol postavený jeho rukami a pozemky kúpené jeho rodičmi, resp. ním samotným. Žiadne dôkazy v tomto konaní nepredložil. Súd prvej inštancie správne v tejto súvislosti

zistil, že jediným vlastníkom rodinného domu a pozemkov je v súčasnosti žalovaná, ako to vyplýva z LV č. XXX, okres I. J. D., obec C., kat. úz. C. (č.l. 10 spisu). Taktiež žalobca vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výslovne uvádza, že previedol na žalovanú rodinný dom, ako aj parcelu č. XXX (pravdepodobne tým žalobca myslel parcelu č. XX, záhradu, ako uviedol súd prvej inštancie). Nie je teda žiadny zákonný dôvod podľa ust. § 324 CSP a nasl. neodkladne obmedziť žalovanú v jej výlučnom vlastníckom práve k nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým žiada žalobca zakázať ich prevod. Taktiež správne súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že už došlo medzi stranami sporu k zrušeniu BSM, a to rozsudkom č.k. 8C/984/93 zo dňa 14.09.1993 (č.l. 9 spisu).

11. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

12. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

13. Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužívajú.

14. Podľa § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

15. K námietke žalobcu týkajúcej sa zaujatosti zákonnej sudkyne JUDr. Barbory Kovalikovej odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 CSP, ktoré upravuje osobitné náležitosti námietky zaujatosti, ktoré musí námietka okrem všeobecných náležitostí podania uvedených v § 127 CSP obsahovať. Pokiaľ námietka nemá všetky zákonom predpísané náležitosti, súd nie je povinný stranu sporu poučiť o potrebe opravy alebo doplnenia a nie je ani povinný vyzvať ju na odstránenie vady. Na námietku, ktorá nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, súd neprihliadne a vec ani nepredkladá nadriadenému súdu na rozhodnutie.

16. So zameraním sa na podanú námietku zaujatosti odvolací súd zistil, že táto nespĺňa náležitosti uvedené v ust. § 52 ods. 2 CSP, keď z nej nie je jednoznačne určiteľné, kedy sa žalobca dozvedel o dôvode vylúčenia, ani žalobca nepredložil dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o zaujatosti zákonnej sudkyne. Keďže námietka zaujatosti nespĺňa náležitosti predpísané citovaným zákonným ustanovením, odvolací súd na ňu neprihliadal. Zároveň z obsahu odvolania je zrejmé, že žalobca vytyka zákonnej sudkyňi jej nevedomosť zákonov, teda ide o okolnosť, ktorá spočíva v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti. Ani v tomto prípade súd na námietku zaujatosti neprihliada podľa § 53 ods. 3 CSP.

17. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností danej veci dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, vrátane výroku o trovách konania ako vecne správne.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

20. Podľa § 102 ods. 1 písm. e) CSP súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že urobí hrubo urážlivé podanie.

21. Podľa § 102 ods. 2 CSP výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500,- eur.

22. Poriadková pokuta je v civilnom konaní poriadkovým opatrením, ktoré zákon poskytuje súdu na zabezpečenie riadneho a nerušeného chodu konania. Pri ukladaní poriadkovej pokuty súd v rámci voľnej úvahy je povinný dôsledne zvážiť, či vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj s prihliadnutím na efektívnosť a hospodárnosť konania, je dôvodom na uloženie poriadkovej pokuty. Ust. § 102 CSP je právnou normou s relatívne neurčitou hypotézou, to znamená, že je úlohou súdu posúdiť, či dané konkrétne konanie napĺňa hypotézu právnej normy alebo nie.

23. Podaním podľa § 102 ods. 1 písm. e) CSP treba rozumieť písomné podanie doručené súdu, ale aj výrok uvedený na úkone súdu v rámci prednesu alebo výsluchu osoby. Na posúdenie toho, či ide o hrubo urážlivé podanie, nie je podstatné, či je predmetom hrubej urážky súd, sudca, iný zamestnanec súdu, strana konania, svedok alebo akákoľvek iná, na konaní inak nezúčastnená osoba. Na posúdenie toho, či ide o hrubo urážlivé podanie, nie je podstatný vnútorný subjektívny pomer osoby, ktorej je urážka adresovaná, ale to, či tento výrok možno objektívne považovať za urážlivý. Za hrubo urážlivé podanie nebude môcť byť považované uvedenie akejkoľvek zjavne nepravdivej skutočnosti o tretej osobe. Väčšia miera zdržanlivosti bude nevyhnutná najmä pri výrokoch, ktorých predmetom bude súd ako inštitúcia alebo konkrétny sudca v tom prípade, ak čiastočne urážlivé výroky budú súvisieť s kritikou postupu súdu pri podaní opravných prostriedkov (bližšie rozhodnutie Ústavného súdu ČR, I. ÚS 211/1999). To však nemôže viesť k záveru, že by za hrubo urážlivé podanie nebolo možné považovať nedôstojné explicitné invektívy, ktorým chýba akýkoľvek, čo i len zdánlivý vecný základ, a ktorých nesankcionovanie poriadkovou pokutou by bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť súdneho konania. Naopak, prísnejšie bude nevyhnutné posúdiť urážlivé podania adresované iným zamestnancom súdu alebo dokonca stranám konania. (ŠORL, Robert. § 102 [Poriadková pokuta]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 416, marg. č. 7.).

24. Preskúmaním obsahu odvolania odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky predpokladané v ust. § 102 ods. 1 písm. e) CSP pre uloženie poriadkovej pokuty. Odvolanie žalobcu v konaní možno klasifikovať ako hrubo urážlivé podanie, a to nielen vo vzťahu k zákonnej sudkyňi, vo vzťahu ku ktorej žalobca uviedol dehonestujúce tvrdenia ako cit.: „Jej ! IQ je určite ! dreveného koníka !“, „určite vyštudovala Právnickú fakultu za peniaze svojich rodičov - alebo ? Namýšľam si !? ako kurtizána na rohu Právnickej fakulty“ a „Žiadam preto Krajský súd zrušiť rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou psychicky chorej sudkyne Kovalikovej, ale aj vo vzťahu k žalovanej a ich synovi, ktorých v odvolaní početne označoval hanlivými a vulgárnymi nadávkami a výrazmi. Zo strany žalobcu ide o početné nedôstojné explicitné invektívy, ktorým chýba akýkoľvek, čo i len zdánlivý vecný základ, a ktorých nesankcionovanie poriadkovou pokutou by podľa názoru odvolacieho súdu bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť tohto súdneho konania. Za tejto situácie odvolací súd považoval za dôvodné uložiť poriadkovú pokutu vo výške 300,- eur. Výšku poriadkovej pokuty odvolací súd považuje za primeranú vzhľadom na početné hanlivé, urážlivé a znevažujúce vyjadrenia vo vzťahu k zákonnej sudkyňi a voči žalovanej a ich synovi.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).